

Καὶ ἡ ὑπογραφή αὕτη εἶνε μεγαλοπρεπής, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὰ κεφαλαῖα γράμματα ἢ εἰς τὰ μικρά, καὶ ἐπομένως δεικνύει χαρακτῆρα ἐκπεφρασμένον μᾶλλον εἰς τὸν δημόσιον βίον ἢ εἰς τὸν ἰδιωτικόν, χαρακτῆρα, ἐλλείποντα ὅπως διόλου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Βίσμαρκ. Πρὸ πάντων δὲ ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν ἢ κἀθετος θέσις τῶν γραμμάτων τῆς ὑπογραφῆς, ἰδίως δὲ μέχρι τοῦ *El*, ἐξ οὗ δηλοῦται ὁ ἀναίσθητος ἐγωϊσμός καὶ ἡ ψυχρὰ ὑπερηφάνεια, χαρακτῆρες, δι' ὧν διεκρίνετο ἡ βασίλισσα αὕτη. Ἡ πλαγία γραμμὴ ἡ ἀνωθεν τοῦ *E* εἶνε φανερόν σημεῖον κυριαρχίας καὶ ἀλαζονίας, τὸ δὲ πρὸς τὰ ἄνω κεκαμμένον μέρος αὐτῆς ὑπενθυμίζει τὸ δόγμα τῆς βασιλείας («ἐλέω Θεοῦ»). Πρὸς τούτοις τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων εἶνε διάφορον (σύγκρινε τὸ *i* πρὸς τὸ *e*), ἀνάλογον πρὸς τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ περὶ τῆς Ἐλισάβετ, ὅτι αὕτη ἄλλοτε μὲν ἐδείχθη μείζων τοῦ ἀνδρός, ἄλλοτε δὲ ἐλάσσων τῆς γυναικός. Λογικὴ καὶ ἤρεμος ἐμμογή εἰς τι ἐλλείπουσιν παρ' αὐτῆ ἐντελῶς, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὑπογραφῆς· εἶνε δὲ γνωστόν ὅτι πεντάκις θελήσασα νὰ νυμφευθῆ δὲν τὸ κατώρθωσε, ἐφόβουσε δὲ τὸν εὐνοούμενον αὐτῆς Ἐσεξ, ὃν εἶτα ἐλυπήθη ὑπερβολικῶς. Ἀφ' ἑτέρου ἡ ὑπογραφή αὕτη διὰ τῶν ἀσυνδέτων αὐτῆς γραμμάτων δεικνύει ἀφθονίαν ἰδεῶν, διὰ τῶν πολυκάμπτων καὶ μετεώρων ἄνω καὶ κάτωθεν τῆς γραμμῆς συρμῶν φαντασίαν πλουσίαν, διὰ δὲ τῆς προτιμήσεως τῶν τυπογραφικῶν στοιχείων παιδεύει φιλολογικῆν· γνωστόν δὲ εἶνε ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἐνόει τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Λατινικὴν. Οἱ συρμοὶ τέλος οὗτοι, οἱ ἐξεζητημένοι μὲν, ἀλλὰ πλούσιοι, κομψοὶ καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀνήσυχτοι, ὑπεμφαίνουσι ἀδιάκοπον διατριβὴν περὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ πνεῦμα, ματαιοδοξίαν ἄμετρον, πνεῦμα καὶ φύσιν καλλωπιστικὴν καὶ αὐτάρεσκον. Λέγεται δὲ περὶ αὐτῆς ὅτι ἦτο ἐνήμερος ὄλων τῶν ζητημάτων καὶ ἐνόει αὐτά, καὶ ὅτι θνήσκουσα κατέλιπε τρεῖς χιλιάδας ἐνδυμασιῶν, ὧν μία ἦτο κατάφορτος μαργαριτῶν καὶ λίθων πολυτίμων.

Τὸ *z* καὶ *a* τῆς ὑπογραφῆς δεικνύουσι καρδίαν τραχεῖαν καὶ ἐνίοτε σκληράν, ἐνῶ τὸ *e* καὶ *h* τὸ ὑπερπρόσιον ἀγαθότητα καὶ καλωσύνην. Ἐνῶ δὲ τὸ ὑπερηφάνως ἄκαμπτον *E* δηλοῖ τὴν βασιλίσσαν, αἱ πρὸς τὰ ἄνω κεκαμμένοι καμπύλοι γράμματι τοῦ *h* καὶ τοῦ *i* προδίδουσιν αἰσθητάματα τρυφερά, ὧν αὕτη δὲν ἦτο ἄμοιρος, ὡς γυνή.

Ἐν συντόμῳ ἡ ὑπογραφή αὕτη, γραφολογικῶς ἐξεταζομένη, παριστᾷ προσωπικότητα ἐν τῇ κοινωνικῇ αὐτῆς θέσει ἀμέτρως ὑπερήφανον, πνευματώδη, ἀνεπτυγμένον, μεγαλοπρεπῆ, ἀλλ' ἀσυνεπῆ πρὸς ἑαυτήν, φερομένην διηνεκῶς τῆδε κἀκεῖσε ὑπὸ τοῦ πνεύματός της, ἐν δυσαρμονίᾳ πρὸς ἑαυτήν, καὶ κατὰ συνέπειαν δυστυχῆ βασίλισσαν, ὃ δὲ γνωρίζων τὴν ἱστορίαν αὐτῆς θά

δρολογήσῃ ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ γραφολογία ὁμοφωνεῖ εἰς τὰς κρίσεις της πρὸς τὴν ἱστορίαν.

Ἐὰν δὲ τις συγκρίνων τὰς δύο ταύτας ἱστορικὰς ὑπογραφὰς ἀπαντήσῃ ἡμῖν, ὅτι αὐταὶ εἶνε διάφοροι ἀλλήλων, οὐ μόνον διότι ἐγράφησαν ὑπὸ δύο ὅπως διαφόρων προσώπων, ἀλλὰ διότι ἀνήκουσι καὶ εἰς διαφόρους χρονικὰς περιόδους, καὶ ὅτι ἡ Ἐλισάβετ ἔχει τὴν συνήθη τῶν τότε χρόνων γραφὴν, θὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώμην ταύτην καὶ μάλιστα ἕνεκα αὐτῆς ταύτης τῆς γραφολογίας. Διότι ἂν ἕκαστος, ὡς γνωστόν, εἶνε προῖον τῶν χρόνων καθ' οὓς ζῆ, τὰ ἐξέχοντα πρόσωπα εἶνε ἔτι μᾶλλον, διότι ταῦτα καὶ συλλαμβάνουσι καλλίτερον καὶ ὀρθότερον τὸ πνεῦμα τῶν χρόνων των καὶ συλλαμβάνονται ὑπ' αὐτοῦ. Ἐὰν λοιπὸν ἡ Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας ἔζη κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους, ἢ ὁ Βίσμαρκ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνης, θὰ εἶχον ἄλλην ὑπογραφήν, καίπερ αἱ βάσεις θὰ ἔμενον αἱ αὐταί. Θὰ παρήλασσον δὲ αἱ ὑπογραφαὶ αὐτῶν διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον, διότι Βίσμαρκ τῶν τότε χρόνων καὶ ἡ Ἐλισάβετ τῆς σήμερον δὲν ἤθελεν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῶν παράστασιν ὁ Βίσμαρκ τῆς σήμερον καὶ ἡ Ἐλισάβετ τῶν χρόνων ἐκείνων.

Χαρακτηριστικὴ ἐπίσης καὶ ὅπως σύμφωνος πρὸς τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἱστορικὴν περιγραφὴν εἶνε καὶ ἡ γραφή, ἰδίως δὲ ἡ ἀρμοδιώτερα πρὸς διάγνωσιν τοῦ χαρακτῆρος ὑπογραφῆς, Φρειδερίκου τοῦ μεγάλου, Ναπολέοντος τοῦ Α', Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', Αἰκατερίνης τῆς Β' τῆς Ῥωσσίας, τοῦ Goethe, τοῦ Σαιξπήρου καὶ ἄλλων πολλῶν.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ.

ΝΗΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΥΤΑΙ

[Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον.]

Ἄλλοίωσις τοῦ αἰσθητάτος τῆς πείνης.—Οἱ νευροπαθεῖς.—Χασμήματα καὶ ἀδυναμίαι.—Ψευδὴς πείνα.—Θανάσιμος νέρωσις.—Κατάργησις τῆς πείνης διὰ τῆς ἐπιμονῆς.—Αἱ συνταγαὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.—Τὰ φιλοσοφικὰ καταπότια τοῦ Ἐπιμενίδου.—Τὰ ἐκχυλλίσματα τῆς μακροβιότητος.—Νηστεῖαι ἀκούσιοι.—Ἀπαγόρευσις τῆς λήψεως τροφῆς ἐν ὕπνωτικῇ καταστάσει.—Ἡ ἀτονία καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀσιτίας ἐξασθένεισις.—Αἱ μυϊκαὶ ἀσκήσεις καὶ ἡ ἐπιρροὴ αὐτῶν ἐν τῇ ἀσιτίᾳ.—Πλάται καὶ προλήψεις.—Συμπεράσματα.

Ἡ πείνα πολλὰκις δύναται νὰ ἐμβάλῃ καὶ εἰς παραφορὰς μανίας. Ζῶα καθειργμένα, ἐὰν μείνωσιν ἄσιτα, ἐφορμῶσιν ἐμμανῶς κατὰ τῶν σιδηρῶν κικκλίδων τοῦ κλωβοῦ αὐτῶν, μεῖζονα ἀστραπηθόλα καὶ ἀπειλητικά. Γνωστὴ ἐξ ἄλλου εἶνε ἡ ἱστορία τῶν ναυαγῶν τῆς σχεδιάς τῆς

Μεθούσης. Μετά εικοσιτετράωρον μόλις άσιτίαν, ήρξαντο έκδηλούμεναι παρ' αύτοίς· αί παραισθησίαι, άμέσως δέ κατόπιν επήλθεν ή περίοδος τών μανιωδών εξεγέρσεων και οι ναυαγοί επιπεσόντες κατ' άλλήλων άλληλοκτονήθησαν. Μετά δέκα τρείς δέ ήμέρας, ότε διέσωσεν αύτους ό *Άρχός*, έκ τών 150 μόλις είχαν άπομείνει 15.

Πρόσωπα πολύ πλείω ή όσα δύναται τις νά υποθέση πάσχουσι τήν πάθησιν τής άλλοιώσεως του αισθήματος τής πείνης. Το *τέιον τής πέμπτης ώρας* (ο' clock five tea) τών άγγλων, ήται τό ελαφρόν πρόδειπνον όπερ λαμβάνουσι κατá τήν ώραν ταύτην τής δείλης, είνε άρκούντως δεδικοιολογημένον. Τινές νευροπαθείς λιποθυμοϋσιν εξ άδυναμίας εάν δέν φάγωσι τίποτε μεταξϋ τών κυρίων αύτων γευμάτων. Γνωρίζομεν ένα δικηγόρον ισχνόν τό σωμα, και ένα μηχανικόν, παχύν, άμφοτέρους επιρρεπείς εις νευρώσεις. Ο πρώτος εάν τήν 5 μ. μ. δέν πίνη εν ποτήριον μαδέρας μετά μικροϋ πλακοϋντος καθίσταται ώχροπράσινος και καταπίπτει άδρανής επί τινος έδρας, εν σκοτοδινώ. Ο μηχανικός άντέχει πλείυτερον. Πρό έτους άπηλλάσσετο τής δυσχερείας σχεδόν έντελώς καπνίζων, αλλά κατá τήν έβδομήν και ήμίσειαν όταν επέστρεφεν οικιο και ώσφραίνετο τήν κνίσσαν τών μαγειρευομένων έδεσμάτων, εάν δέ δέν παρετίθετο αύτῶ αυτοστιγμαί φαγητόν ήδυνάτει νά συνίσχη έαυτόν και καθίστατο έμμανής εξ όργης. Ο κύριος οϋτος άναμφισθητήτως και βεβαίως παρá τήν θέλησιν του κατείχετο υπό τής μανίας τής πείνης. Εν τούτοις είνε άρκούντως παχύς, ώστε νά μη έχη ανάγκην συνεχώς νά άναπληροί τás άπωλείας του όργανισμού του. Ένόησεν έπομένως ότι ή αίτία όλου του κακοϋ ήτο τό νευρικόν αύτου σύστημα, επεχείρησε δέ νά καθυποτάξη αύτό και τό κατώρθωσεν ως εξής. Διεσκέδασε τήν πείναν του πίνων θερμόν τέιον, δι' οϋ επεταχυνε τήν κυκλοφορίαν του αίματος, παρέτεινε τήν ώραν του δείπνου βαθμιαίως, επί τέλους δέ εξεβίασεν έαυτόν οϋτως ώστε νά κατακλίνηται ένιοτε και νήστις. Χάρις εις τήν δίαιταν ταύτην τό νευρικόν του σύστημα νϋν ήρμεεί, παραπονεΐται μάλιστα ότι δέν έχει όρεξιν πλέον. Απώλεσεν 6 χιλιόγραμμα έκ του βάρους αύτου και έχει άριστα τήν υγείαν. Οί πολύσαρκοι και οι νευροπαθείς, οι πάσχοντες εξ υπερβαλλούσης πείνης, όφείλουσι κατá του νευρικού αύτου συστήματος νά στραφώσιν και νά επιζητήσωσιν όπως γένωνται κύριοι τούτου. Οί πόνοι και ή άγωνία, οϋς αισθάνεται τις κατá τás πρώτας δοκιμάς, εξουδετερώνται κατόπιν. Οί πτωχοί οι εξ άδυναμίας ένιοτε καταπίπτοντες εν ταΐς όδοΐς νεκροί δέν άποθνήσκουσιν εκ πείνης· δυστυχώς οϋτοι εισιν ήναγκασμένοι νά άσιτώσι και συνείθισαν τήν πείναν,

άλλ' υποκύπτουσιν εις τήν φυσιολογικήν εξάντλησιν και τήν άθρεψίαν.

Τίς δέν ήκουσε περι τών κατορθωμάτων τών ιθαγενών ενίων χωρών, οτινες κάμνουσιν έκδρομάς μακροτάτας, χωρίς νά φάγωσι τίποτε επί πολλάς ήμέρας, άρκούμενοι, άντι πάσης άλλης τροφής, εις όλίγα φύλλα κόκα και τόν χυμόν φυτών τινων; Ειθίσθησαν άνέκαθεν νά μη πεινώσιν και έπαρκούσιν εις τήν λειτουργίαν τής άνθρωπίνης μηχανής εκ τής οικονομίας του έαυτου σώματος. Ένίοτε φθάνει νά καταπίη τις στερεόν τι σωμα, ένα καταστείλη πάσαν αισθησιν πείνης. Φίλων ό Βυζάντιος, μαθηματικός και μηχανικός άκμάσας κατá τό Β' π. Χ. αΐώνα, διέσωσεν ήμιν δύο συνταγάς πρὸς καταστολήν τής πείνης. Τήν έτέραν τούτων λέγεται ότι είχε μεταχειρισθί πρότερον ό φιλόσοφος Έπιμενίδης όστις, κατá τήν παράδοσιν, κατώκησεν επί πενήκοντα έτη εν σπηλαιώ, χωρίς ό όχλος νά γνωρίζη πώς έτρέφετο.

Οϊκοθεν έννοεΐται, ότι ή φαντασία, ή βούλησις, αί άτομικαΐ ψυχικαΐ διαθέσεις μεγίστην άσκούσιν επίδρασιν εις τοιαύτας περιστάσεις.

Έν ενί λόγω, εάν ό υγιής άνθρωπος άδυνατῆ νά υποστῆ τήν άσιτίαν, τούτο συμβαίνει διότι άσθενεί εκ πείνης και σϋχι ένεκεν άθρεψίας. Έάν ό πυρέσσων, ό παράφρων, ό εν ύπνωτικῆ καταστάσει διατελών άντέχωσιν εις τήν άσιτίαν, κείται εκτός πάσης άμφισθητήσεως, ότι άντέχουσι, διότι τό νευρικόν σύστημα παρ' αύτοις οϋδέν διεγείρει πλέον όδυνηρόν αισθημα· άλλ' άντέχουσι μόνον εις τήν πείναν, οϋχι δέ και εις τήν άθρεψίαν.

Τás κεινοφανείς ταύτας ιδέας αίτινες εκ πρώτης όψεως δύνανται νά εκληφθώσιν ως παραδοξολογίαι, ύπεστηριξάμεν πολλάκις εν ιδιαιτέrais ήμών συνομιλίαις. Έρ' ὃ μετά ζωηροτάτης ευχαριστήσεως είδομεν λίαν γνωστόν φυσιολόγον, τόν ίατρόν κ. Βεργχάϊμ, καθηγητήν εν τῆ Ιατρικῆ Σχολῆ του Νανσϋ, άναπτύσσοντα ταύτας, εν τοΐς κυριωτέrais αύτων μέρεσι τουλάχιστον, άλλ' ανεξαρτήτως ήμών, εν προσφάτῳ επιστολῆ του, ήν έδημοσίευσεν ίατρικῆ τις εφημερίς τών Παρισίων. «Ο υγιής άνθρωπος», λέγει ό κ. Βεργχάϊμ. «ό άποθνήσκων μετά πολυήμερον νηστεΐαν, δέν άποθνήσκει εξ άσιτίας· ή επεθλοϋσα ισχνότης δέν είνε μεγάλη, τό δέ εν αύτῶ χρήσιμον διá τήν ζωήν υλικόν δέν εξηντλήθη έντελώς. »Τό βάρος του σώματός του και ή φυσιολογική τών όργάνων αύτου συναρμογή δέν άποκλείουσιν εισέτι τήν ζωήν. »Αλλως πως φθίνει ό άντυχής φθισικός, όστις άπώλεσε τήν σωματικήν αύτου ύπόστασιν διá τών επιδρώσεων, τών σϋνεχών αποχρέμψεων, του περιετού κτλ. και όστις, εν τούτοις, σύρεται επί έβδομάδας όλοκλήρους οϋς άτοκινούμενος σκελετός. Οί εκ τυφοειδούς

»πυρετοῦ ἀναρρώνοντες ἰσχυαίνουσι· ὑπερβολικῶς, οὐχ ἤττον θεραπεύονται. Παραβαλλόμενος πρὸς αὐτούς ὁ ὑγιής, ὁ νηστεύσας ἐπὶ ὀκτῶ ἡμέρας, εἶνε σχεδὸν κολοσσός καὶ ὁμως ἀποθνήσκει. *‘Αλλ’ οὐδὲν ἀποθνήσκει ἐξ ἀθρεψίας· ἀποθνήσκει ἐκ πείνης.* Ὁ πυρέσων, ὁ φθισικός, ὁ πάσχων ἀνορεξίαν, αἱ ὑστερικά δὲν πεινώσιν. Ἰδοὺ ὁ λόγος δι’ ὃν ἀντέχουσιν εἰς τὴν ἀσιτίαν. *‘Η πείνα φορεῖται πρὸ τῆς ἀθρεψίας.’*»

Ὁ κ. Βεργχάιμ προστίθησι καὶ τὰ ἐπόμενα: «Ὁ ἀτυχής ὁ μὴ τρώγων ἀποθνήσκει ἐκ νευρικῆς νόσου, ἐκ νευρώσεώς τινος, γεννωμένης ἐκ τῆς πείνης. Ὁ πυρετιῶν, ὁ φθισικός, ὁ πάσχων ἀνορεξίαν, δὲν ἀποθνήσκουσι, διότι δὲν πεινώσιν. Οὐτοι ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς βραδέως προβαίνουσης ἀθρεψίας. *‘Η πείνα φορεῖται ταχέως· ἡ ἀθρεψία φορεῖται βραδέως.’*»

Εἶνε δῆλον ὅτι συμφωνοῦμεν ἐντελῶς πρὸς τὸν κ. Βεργχάιμ, εὐχερέστερον δ’ ἔσται ἡμῖν νῦν νὰ παράσχωμεν εὐλογόν τινα ἐξήγησιν τῶν πολυημέρων νηστειῶν. Ὁ νηστευτής εἶνε ἄτομον, οὐ τὸ νευρικὸν σύστημα εἶτε ἐκ φύσεως, εἶτε διὰ τῆς ἀπαιτουμένης διαπαιδαγωγήσεως, δύναται νὰ καταστῇ τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐξουδετεροῖ τὰς συνεισφοράς τῆς πείνης. Παρελθουσῶν τῶν πρώτων τῆς ἀσιτίας ἡμερῶν, αἱ λοιπαὶ παρέρχονται αὐτομάτως, ὡς ὀρθότατα παρετήρησε καὶ ὁ κ. Σούτση. Εἰς τὸν νηστεύοντα οὐδὲν πλέον ἐπιβάλλεται ἢ νὰ ζῆση καταναλισκῶν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ, ἐξαντλῶν τὰς οικονομίας του μέχρι τέλους.

Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ πλειότερον ἐξέπληξε τὸ κοινὸν ἐν τῷ πειράματι τῶν Μεδιολάνων, ἦν ὅτι ἡ σωματικὴ ρώμη δὲν ἐγκατέλιπε τὸν Σούτσην, μέχρι πέρατος τῆς νηστείας αὐτοῦ. Ἡσίτει καὶ ὁμως διετήρει ἀκμαίως τὰς φυσικὰς δυνάμεις του. Ἄλλὰ διετήρει αὐτὰς ἀκμαίως, διότι ἤσκειτο εἰς τὰ ὅπλα, ἐπέδιδετο δὲ καὶ εἰς ἄλλας σωματικὰς ἀσκήσεις. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πρέπει τις νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὀμαλὴν τῶν ὀργάνων λειτουργίαν, νὰ διευκολύνῃ τὴν ἀνάλωσιν τῶν διαφόρων ὕλων τοῦ ὀργανισμοῦ, ν’ ἀπαλλαγῇ τῶν δηλητηριωδῶν ἀποθεμάτων καὶ διατηρήσῃ τὴν ζωηρότητα τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος. Ἄλλως ἡ ζωὴ ἡδύνατο νὰ σβεσθῇ αἰφνιδίως ὡς ἀσταθῆς φλόξ λυχνίας.

Ὁ νηστεύων, χάριν τῶν ἀσκήσεων τούτων, ἀναλίσκει ἐκ τοῦ σώματός του περισσοτέρας ὕλας, ἀλλ’ ἡ δαπάνη εἶνε ἐπωφελής. Ἀπαξ τῆς πείνης ἠττηθείσης, αἱ ἀνάγκαι τῆς θρέψεως προβαίνουν βραδέως, τὸ νευρικὸν σύστημα ἀπαμβλύνεται καὶ καλὸν εἶνε νὰ διεγείρῃ τις αὐτὸ καὶ ὑποδοηθῆσῃ τὴν κανονικὴν πορείαν τῶν ζωϊκῶν λειτουργιῶν. Ὁ κ. Σούτση ἐν Μεδιολάνοις, μόλις ἀπώλεσε καθ’ ἑκάστην, κατὰ μέσον ὄρον, 440 γραμμάρια ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ καὶ 7 γραμμάρια οὐρίνης, 29 δὲ μόνον καθ’ ἄς ἡμέρας ἐπέδιδετο εἰς ἀσκή-

σεις. Ἡ ἐν τῷ σώματι καῦσις καταπίπτει μέχρις ἐλαχίστου ὁρίου, ἐὰν αἱ ζωϊκαὶ λειτουργίαι, αἰτινες εἰσὶ πᾶσαι ἐξησθενημέναι, δὲν διεγερθῶσι ταχυντῶς.

Καὶ περὶ τοῦ ποτοῦ τοῦ κ. Σούτση; θὰ ἐρωτήσωσιν οἱ ἀναγνώσται, τοῦ περιβοήτου ποτοῦ, μὲ τὸ ὅποιον δύναται ἐν ἀνάγκῃ λαοὶ ὀλόκληροι νὰ κορέσωσι τὴν πείναν αὐτῶν, τίποτε; Ὡ! περὶ τοῦ ποτοῦ! Καὶ ἐν τούτοις ἀκόμη δὲν θέλομεν νὰ ὑποπτεύσωμεν τὴν φιλαλήθειαν τοῦ κ. Σούτση. Τὸ ποτὸν τοῦτο ἔχει βεβαίως δι’ αὐτὸν θαυματουργοὺς ιδιότητες, ἀλλ’ ἀπαξιοῦμεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἔχει τὰς αὐτὰς ιδιότητας καὶ διὰ τὸν πρῶτον τυχόντα. Τὸ πολὺ δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶνε ὠφέλιμον εἰς καταπράυνσιν τῆς πείνης κατὰ τὰς πρώτας τῆς νηστείας ὥρας, ὡς τὸ ὄπιον, τὸ χλωροφόρμιον κτλ. ἀλλ’ εὐκόλως δύναται τις νὰ παρέλθῃ αὐτό. Ὁ ἕτερος τῶν νηστευτῶν, λόγου χάριν, ὁ Μερλάττης ἀντὶ τοῦ ποτοῦ τούτου μεταχειρίζεται ἕτερον μέσον. Τρώγει τόσον ὥστε νὰ πάθῃ σχεδὸν ἐκ δυσπεψίας, ἵνα οὕτω προκαλέσῃ ἀνορεξίαν καὶ ἀνθέξῃ κάλλιον εἰς τὴν πείναν.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἧς ἐμνημονεύσαμεν ἐν τοῖς ἄνω, ὁ κ. Βεργχάιμ ἐρμηνεύει εὐφρῶς τὴν σημασίαν τοῦ ποτοῦ τοῦ Σούτση. Τὸ ποτὸν τοῦτο ἔχει διὰ τὸν Ἰταλὸν νηστευτὴν ἐντελῶς ὑποκειμενικὴν δύναμιν. Ὁ Σούτση εἶνε ἀπολύτως πεπεισμένος περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητος αὐτοῦ, διὰ τῆς αὐτενεργοῦ δὲ ἐπιβολῆς τῆς πεποιθήσεως ταύτης, κατορθοῖ νὰ μὴ αἰσθάνηται τὴν πείναν. Πρὸς κατανόησιν τοῦ λεγομένου, ὀαναγνώστης δεῖν νὰ γνωρίζῃ ὅτι πραγματικῶς, οἱ παράφρονες ἢ αἱ ὑστερικά γυναῖκες, οἱ μὴ θέλοντες νὰ φάγωσιν, ὑπέκουσι συνήθως εἰς ψυχικὴν, ἢ ἄλλης ἀγνώστου φύσεως, αὐτενέργειαν, ἧτις καθιστᾷ αὐτοὺς ἀνασθήτους εἰς τὸ αἰσθημα τῆς πείνης.

Οὕτως, καθὰ ὁ κ. Βεργχάιμ ἀναφέρει, ὁ ἰατρὸς Δεμπόβ ἐπέβαλεν εἰς ὑστερικὰς γυναῖκας τὴν ιδεάν νὰ μὴ πεινώσιν πλέον καὶ νὰ παύσωσι τρώγουσαι. Αἱ δύο πειραματισθεῖσαι δὲ πράγματι ἔπινον, ἀλλ’ ἀπεποιῶντο νὰ λάβωσιν οἰανδήποτε τροφήν. Το πείραμα διεκόπη μετὰ εἴκοσι πέντε ἡμέρας, ἡδύνατο ὅμως νὰ παραταθῇ ἔτι πλέον. Μία τῶν οὕτως ἀσιτησασῶν γυναικῶν ἀπώλεσε 3 χιλιόγραμμα ἐκ τοῦ βάρους αὐτῆς, ἡ ἕτέρα δὲ 6. Συγχρόνως, ὑγιῆς ἀνὴρ, ὑποβληθείς ἐκούσιως εἰς νηστείαν χάριν συγκρίσεως, δὲν ἡδυνήθη νὰ ἀνθέξῃ πέραν τῆς πέμπτης ἡμέρας καὶ ἀπώλεσεν 7 χιλιόγραμμα ἐκ τοῦ βάρους αὐτοῦ. Αἱ πειραματισθεῖσαι ἀσθενεῖς τοῦ κ. Δεμπόβ, αἵτινες δὲν ἐπείναν, ἀπώλεσαν ἀναλόγως σχεδὸν ὅσον βάρος καὶ ὁ Σούτση, ἐνῶ ὁ ὑγιῆς ἔχων ἀνὴρ, ὁ ὑποφέρων ἐκ πείνης, ἀπώλεσε πολλῷ πλειότερον.

Ἐν συμπεράσματι, εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι

ὑπάρχουσι πρόσωπα ὑγιῶς ἔχοντα, ἅτινα εἴτε δι' ἀπλῆς ἐκδιάσεως τῆς θελήσεως εἴτε μετὰ προηγουμένην βαθμιαίαν ἄσκησιν δύναται νὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὴν πείναν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἀποζῶντα ἐκ τοῦ ἰδίου ἑαυτῶν ὀργανισμοῦ. Τὸ πρᾶγμα οὔτε ὡς παράδοξον, οὔτε ὡς παράβασιν τῶν φυσιολογικῶν νόμων δύναται νὰ θεωρηθῆ.

Δ. Γ. Κ.

ΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΑ

[Ἐκ τῶν τοῦ Ἰσοκράτους]

Ἀρχικὸς προσπάθει νὰ εἶσαι οὐχὶ διὰ χαλεπότητος, ἀλλὰ τοιοῦτος δεικνύμενος εἰς τοὺς ἄλλους, ὥστε νὰ ἀναγνωρίζωσι τὸ ὑπέρτερον τῆς διανοίας σου καὶ νὰ νομίζωσιν ὅτι συνετώτερον θέλεις σκεφθῆ σὺ ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας.

Φυλακὴν ἀσφαλεστάτην νόμιζε τὴν τε ἀρετὴν τῶν φίλων καὶ τὴν τῶν πολιτῶν εὐνοίαν καὶ τὴν σαυτοῦ φρόνησιν.

Διὰ παντὸς τοῦ χρόνου οὕτω φαίνου προτιμῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥστε πιστότεροι νὰ εἶνε οἱ σοὶ λόγοι ἢ οἱ ὄρκοι τῶν ἄλλων.

Φίλους προσπάθει νὰ ἀποκτᾷ οὐχὶ ἐκείνους μεθ' ὧν θέλεις διατρίβει εὐχάριστα, ἀλλὰ ἐκείνους, μεθ' ὧν ἄριστα θέλεις διοικήσει τὴν πόλιν.

Ἄρχε σαυτοῦ μηδὲν ἤττον ἢ τῶν ἄλλων, καὶ τοῦτο νόμιζε βασιλικώτατον, ἂν μηδεμιᾶς τῶν ἡδονῶν εἶσαι δούλος, ἀλλὰ κύριος τῶν ἐπιθυμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν πολιτῶν.

Τὴν σεαυτοῦ σωφροσύνην παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους πάρεχε, γινώσκων ὅτι τῆς πόλεως ὅλης τὸ ἦθος ὁμοιοῦται πρὸς τὸ τῶν ἀρχόντων.

Μάλιστα μὲν ἐπιζῆται νὰ διαφυλάττης τὴν ἀσφάλειαν καὶ εἰς σεαυτὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν· ἂν δ' ἀναγκασθῆς νὰ πολεμήσῃς, προτίμησον τὸν καλὸν θάνατον μᾶλλον ἢ τὴν ζωὴν αἰσχροῦ.

Ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἐνθυμοῦ ὅτι εἶσαι βασιλεὺς, καὶ φροντίζε ὅπως μηδὲν ἀνάξιον τῆς τιμῆς ταύτης πράξῃς.

Ὅσον κατὰ τὰς τιμὰς προέχεις τῶν ἄλλων τοσοῦτον καὶ κατὰ τὰς ἀρετὰς προσπάθει νὰ εἶσαι ὑπέρτερος αὐτῶν.

Ἀρχῆς τετευχώς, ἴσθι ταύτης ἄξιος.

Εἰκὼν δὲ βασιλεὺς ἐστὶν ἔμψυχος θεοῦ.

(Γνώμη ἀρχαία)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ μικροτέρα ἐφημερίς τοῦ κόσμου ἐκδίδεται ἐν Μεξικῷ, ἐν τῇ πόλει Γουαδαλαγιάρρα, φέρουσα τὴν ἐπιγραφὴν El Telegramma. Τὸ μῆκος αὐτῆς εἶνε 5 δακτύλων, τὸ δὲ πλάτος 3. Ἀριθμεῖ 4 σελίδας καὶ περιέχει τὰς σπουδαιότερας εἰδήσεις τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Κόσμου. Ἡ συνδρομὴ αὐτῆς εἶνε 75 λεπτὰ κατὰ τριμηνίαν.

Ὁ Δανὸς λοχαγὸς Paulsen ἀνεκάλυψεν ἐργαλεῖον κληθὲν «ὄζοντογεννήτωρ», δι' οὗ παρασκευαζομένου ἀεθίου ὄζοντος βελτιοῦται ὁ ἀήρ τῶν δωμάτων καὶ ἀπολυμαίνονται αἱ αἰθυσαι τῶν ἀσθενῶν, ἢ χῶροι πεπληρωμένοι ἀνθρώπων κ.τ.τ. Πειράματα γενόμενα ἐν τῷ γενικῷ νοσοκομείῳ τῆς Κοπεγχάγης ἀπέδειξαν τὴν ἐφεύρεσιν ἐξαιρετόν.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς μασωλεῖον, τὸ ὅποιον παρήγειλεν ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία διὰ Ναπολέοντα τὸν Γ' καὶ τὸν υἱὸν τῆς, καὶ τὸ ὅποιον θὰ ἰδρυθῆ ἐν Farnborough περατοῦται ὅσον οὕτω. Ἡ ἐκπαιτος αὐτοκράτειρα σκοπεῖ νὰ μεταφέρῃ τὰ λείψανα τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἐκ τῆς ἐκκλησίας Saint-Mary ἐν Chislerhust εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῆς ἐξ Ἰταλίας. Τὸ ἐτήσιον δὲ μνημόσυνον θὰ τελεσθῆ ἐν Farnborough τῇ 9 Ἰανουαρίου, ἡμέρᾳ τοῦ θανάτου Λουδοβίκου τοῦ Ναπολέοντος. Λέγεται ὅτι εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων θὰ παρερευθῶσιν ὄλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν Ναπολεοντιδῶν.

Κατὰ τὰ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα τῆς καταγραφῆς τῶν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα τυφλῶν, κωφαλῶν καὶ φρενοβλαβῶν οὗτοι ἀνέρχονται, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κυουριάς, εἰς 1503 τυφλοὺς, 1084 κωφαλάλους καὶ 1088 φρενοβλαβεῖς.

Ἐν τῇ πόλει Γκοργκοντζόλα, κειμένη οὐχὶ μακρὰν τοῦ Μιλάνου, θὰ ἐορτασθῆ προσεχῶς παράδοξος ἐπετηρίς, ἥτις ἡ ἑκατονταετηρίς τῆς κατασκευῆς τοῦ τυροῦ τῆς Γκοργκοντζόλας, ἐξ ἧς ἡ πόλις ἀπέκτησε τὴν εὐπορίαν τῆς.

— Πόσων χρονῶν εἶσαι μπαμπά, λέγει ὁ μικρὸς Κώστας εἰς τὸν πατέρα του.

— Μαζὺ μὲ τὴν μαμὰ σου κάνομεν 80 χρόνιχ. Διαίρεσε τὸν ἀριθμὸν σὲ δύο ἴσια καὶ θὰ ἴδῃς πόσο εἴμαστε καὶ οἱ δύο.

— Ἄν διαιρέσω τὸν ἀριθμὸν σὲ δύο, ἡ μαμὰ μου εἶνε ὀχτῶ καὶ ἐσὺ εἶσαι... μηδὲν....

Ἐν βαρονίῳ δευτέρας θέσεως τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

—Τὸ κορίτσι αὐτό, κυρία, δὲν εἶνε γιὰ μισὸ μ π ι λ ι ε τ ο. Εἶνε πολὺ μεγάλο.

— Μπά! τώρα θὰ μοῦ βγάλετε κινούργιες μόδες!.. Ἀπὸ τότε ποῦ ἔγινε ὁ σιδηρόδρομος παίρνετε πάντοτε ἡ κόρη μου μισὸ μ π ι λ ι ε τ ο!